

OTTHONUNK AZ EGYHÁZ

A péceli katolikus egyházközség hírlevele
Pécel, 2021. március 6. XV. Évfolyam 10. szám

Elhatározások és megpróbáltatások

Nagybőjt elején sokan teszünk valamilyen elhatározást, vállalunk lemondást Jézus iránti szeretetből és hálánk jeléül. Az első napokban ezt lelkesen betartjuk, majd ahogyan telik az idő, egyre kevesebb hozzá a kedvünk. Összezavarodunk, belefáradunk, nem látjuk értelmét lemondásainknak, a kísértésekkel együtt jönnek a kibúvók, magyarázatok.

Sokszor az a legnagyobb próba, hogy amit elkezdünk, azt be is fejezzük. Akkor is hűek legyünk az elhatározásunkhoz, ha elkedvetlenedünk, megfogyatkozik a lelkesedésünk, egyáltalán nem esik jól betartani azokat. A próbákat csak akkor lehet győztesen megúszni, ha a célt nem veszítjük el a szemünk elől. A célunk pedig nem más, mint a Jézushoz való tartozásunk kifejezése. Talán érdemes a próbákra úgy tekinteni, mint egyfajta tesztelésre. Mintha át kellene mennünk a megbízhatóság vizsgáján.

Sokszor érezzük úgy, hogy magunkra maradunk a nehézségeinkben, pedig Isten figyel ránk. Talán azért nem avatkozik közbe, mert nem az a cél, hogy mielőbb jó legyen nekünk, hanem, hogy átmenjünk a vizsgán, ami által egy új szintre léphetünk lelki életünkben, megtelik a szívünk azzal a jó érzéssel és gondolatokkal, amit reménységnek nevezünk. A legnagyobb próbák közepette történő kitartásban gyakran – úgy, hogy semmi sem változik meg látható szinten – egyszer csak megjelenik a mennyei derű, békesség és reménység.

Így a következő jófeltételünkör bekövetkező próba idején tudni fogjuk, hogy minden próbának vége lesz egyszer, csak amikor benne vagyunk, ezt még nem látjuk. **-szerkesztők-**

Kitartani a jóban

Pár éve adventi lelkigyakorlaton voltam, amit egy Erdély környéki atya tartott. Az egyik beszédben nagyon megérintett egy példa, amit elmesélt a jóban való kitartásról, az elhatározás végigviteléről: Egyszer azt ajánlotta fel az Úrnak, hogy egész nap gyóntatni fog a falujában. Mivel arrafelé télen elég hidegek a templomok, ez nem lehetett kis áldozat.

Erről természetesen tájékoztatást kaptak a hívek, de mégsem jelent meg egyetlen bűnbánó lélek sem a nap folyamán. Az érdektelenség hatása alatt a parókián azon gondolkodott, mit hibázhatott el.

Az esti szentmise bemutatása közben megjelent egy bácsi, aki minden évben azon az egy napon elzarándokolt a templomba valamilyen számára fontos évforduló miatt. Ilyenkor gyónt és áldozott. Szentmise közben hangosan megkérdezte: „*Tessék mondani, most nem lesz gyóntatás?*” Hogy nyugodtan tovább folytathassa a szentmisét, válaszolt neki, hogy a szertartás végén meggyóntatja és utána meg is áldoztatja. Ez így is történt, és örült, hogy az utolsó pillanatban az áldozatvállalása is gyümölcsöt hozott.

Ezután tovább kellett mennie egy másik plébániára, ahonnan 1-1,5 óra múlva visszaérve óriási csődületet látott a templom előtt, s rendőrautót, mentőt, halottas kocsit. Közelebb érve látta, hogy a korábban gyóntatott és áldoztatott bácsit éppen behelyezik a halottas zsákba. Megrendülten kérdezte az ott lévőket, mi történt. Elmondták, hogy a bácsi rosszul lépett, megcsúszott, egy kőbe beverte a fejét, és ott a helyszínen meghalt.

Látta, hogy már nem lehet semmit tenni, de nagy öröm töltötte el, amiért halála előtt feloldozhatta bűnei alól, s Krisztus Testét is magához vehette. Úgy érezte, a Jóisten elfogadta a felajánlását, és utolsó pillanatban éppen azt az embert küldte hozzá, akinek legnagyobb szüksége volt a bűnbánatra.

E történet kapcsán mély vágyat éreztem, hogy én is hasonlót tudjak tenni valakivel, aki Jézus után szomjazik. Advent lévén, közelgett a szilveszter, amikor lehetőségem volt az egész éjszakát a templomban tölteni. Egyedül voltam - csendben elmélkedve a fenti történetről is, amikor a nyitva hagyott ajtón bejött egy fiatal lány. Először megállt hátul, majd apránként egyre közelebb jött hozzám, megkérdezte, ez milyen templom. Válaszoltam, hogy katolikus. Megörült, mert őt is katolikusként keresztelték. Kis beszélgetésünkből kiderült, hogy nem jár templomba, hisz semmit nem tudott az Oltáriszentség jelenlétéről. Azt mondta, útban van a barátaihoz szilveszteri buliba, csak meglátta a templomból kiszűrődő gyenge fényt, és betérve a tabernákulumból kiáradó fény teljesen lenyűgözte. Úgy érezte, meg kell állnia az év utolsó napján, hogy egy kicsit elgondolkodjon az életéről. Még pár szót váltva biztattam, hogy a barátait is hívja be, még ott leszek egy ideig.

Ugyan nem jött vissza sem egyedül, sem velük, de amikor hazatértem, elgondolkodtam a lelkigyakorlatot tartó atya által elmesélt történet és a sajátom között. Párhuzamot véltem bennük felfedezni, és megerősödtem abban, hogy keresztény küldetésemhez tartozik akár egyetlen embernek megadni a lehetőséget, hogy rátaláljon Krisztusra.

Bár nem tudom, mi mozdult meg akkor a lelkében, mégis úgy éreztem, az az éjszaka nem fog belőle nyomtalanul eltűnni. Boldog voltam, hogy hozzásegítettem a Jézussal való találkozás lehetőségéhez, és azóta is figyelek arra, hogy hasonló jó elhatározásaimban ki tudjak tartani nem csupán a magam, hanem mások lelki üdvét elősegítve. **Lovász László**

Isten temploma

Olyan napokat élünk, amikor mindenfelől szorongató hírek vesznek körül bennünket, ezért érdemes időről időre arra figyelni, ahol Isten meg akar szólítani, meg akar védeni a szorongatásoktól. Ő jól ismeri, mi lakik az emberben, Igéjén keresztül is jönni akar hozzánk.

A vasárnapi Evangéliumban a jeruzsálemi templomba hív bennünket, ami külsejében jócskán eltért a mostanában ismert templomoktól. Több udvaron keresztül lehetett bejutni a templom épületébe, amelyek egyikéből üzte ki Jézus a kereskedőket, akik egyébként praktikus okok miatt kínálták portékáikat, hiszen így nem kellett a zarándokoknak messziről magukkal vinni az áldozatbemutatáshoz szükséges állatokat.

Ennek tudatában még fel is tehetjük a kérdést, akkor vajon mi volt Jézus problémája ezzel a tevékenységgel? Valószínűleg arra szeretné felhívni a figyelmünket, hogy Isten szeretete nem vásárolható meg, s emellett a kiszolgáltatottak mellett is leteszi a voksát.

A templomot, mint az Atya házát az imádság, bensőséges hangulat helyének nevezi. Talán mindnyájunk életében van egy templom, ami igazán fontos számunkra, ahol mindennél jobban otthon érezzük magunkat. Vagy legalább vágyunk arra, hogy legyen egy ilyen otthonérzetet adó templomunk.

Ez a hely és Isten szeretete azonban sehogyan sem vásárolható meg anyagiakkal. De még azzal sem, hogy jól imádkozom, szuperül működnek a nagybőjti elhatározásaim, kitartó vagyok a bűjtben.

Tisztulás

Nálad van a szent kegyelem,
megtört lelkem eléd teszem.

Te vagy örök orvoslója,
gondoskodni Te tudsz róla.

Szereteted reám árad,
megtisztít a bűnbocsánat.
Jóságodból tovább élek,
imádlak és áldlak Téged!

A saját erőfeszítéseimmel sohasem próbálhatom meg kiérdemelni az Isten szeretetét, csupán meg tudom engedni azt. Ez legtöbbször olyan nehéz nekünk, hogy mindenáron tenni szeretnénk valamit.

Akkor mit adhatok az Úrnak, ami kedves előtte?

Azt, hogy nagylelkűen megnyitom szívemet az Isten előtt az Ő kezdeményezésére, engedem, hogy átalakítsa, megtisztítsa a bensőmet, hagyom, hogy működjön bennem a Lelke által. Ha Jézusra irányítom a figyelmem, ráérezhetek arra, hogyan viszonyul hozzám, mennyire szeret engem, milyen fontos vagyok számára. Ami engem érint, abban Ő is igazán érintett, soha nem érzéketlen a törekenységemben, közel van hozzám minden helyzetemben. Kiáll értem, hogy jól érzem magam, mert fontos vagyok neki testestől-lelkestől. Hogyne lennék, hiszen írva van, hogy testünk a Szentlélek temploma!

Kurczina Terézia

Szent Franciska oltalmában

Bérmálkozáskor, ahogy mindenki másnak, nekem is el kellett döntenem, hogy milyen nevet veszek fel. Ki lesz az a szent, akinek az életpéldáját tudatosan követve és közbenjárását kérve folytatom majd életemet, mint az Egyház felnőtt tagja?

Választásom Római Szent Franciskára esett, aki ugyan Magyarországon nem tartozik a népszerű szentek közé, mégis életpéldája és személyisége az ismeretlenségből is megragadott.

Bérmálkozásra készülve elhatároztam, hogy a szentek életéből elolvasom valamennyi női szentnek az életét, és utána eldöntöm, kit választok. Viszont amikor Szent Franciskához értem, nem volt kérdés, kit választok. Arra az öröme, az egymásra találás öröme a mai napig nagyon jól emlékszem.

Kezdetben az ragadott meg benne a legjobban, ahogy életét nagyon tudatosan három részre osztotta: Isten, a felebarátai és családja szolgálatára. Ő maga ugyan kezdettől fogva szerzetesnő akart lenni, de Isten iránti alázatból meghajolt édesapja akarata előtt, aki már 12 évesen férjhez akarta adni. Példásan viselkedett minden nehézség ellenére és hősiességen gyakorolta az erényeket - leginkább a türelmet.

Későbbi éveimben, ahogy megpróbáltam egyre több részletnek utána járni életéből, megtudtam, hogy Rómában Szent Kristóf mellett ő az utazók, az özvegyek védőszentje, és egyes forrásokban úgy találtam, hogy a szerencsétlen helyzetbe kerülteké is.

Legjobban az a mondat maradt meg velem kapcsolatban, amit lelki atyja kérdezett tőle, mikor nagy dilemmáját a szerzetesi életről és az édesapjának való engedelmességről elé tárta: „Isten akaratát akarja végrehajtani, vagy azt akarja, hogy Isten tegye meg az ön akaratát?” Számomra nagyon fontos és értékes a vele való kapcsolat. Úgy tekintek rá, mint kedves nővéremre Istenben, és sokszor bújom az internetet, hogy bármi apró, további részletet megismerhessek az életéből.

Nagy fájdalom volt számomra, amikor Római zárándoklatom alkalmával nem jutottam el a templomába, de arra gondolok, hátha ezzel is valami szándéka volt Istennek, amit idővel megérték. Addig is reménykedem benne, hogy az Úr Szent Franciska közbenjárására lehetővé teszi számomra, hogy az ünnepéhez közeledve eljuthassak Fótra, ahol az ő tiszteletére szentelték az egyik mellékoltárt.

Csokonay Anna

KIADJA A MAGYAROK NAGYASSZONYA RÓMAI KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG, PÉCEL.

Szerkeszti a plébános engedélyével: Csokonay Anna, Kurczina Terézia SJC, Varga Ili.
Az újságba szánt írásokat a következő e-mail címre várjuk: plebania.hirlevel@gmail.com
Az írások tartalmáért a szerző nevével vállalja a felelősséget!

Pécel, 2021. Márc. 7 – 14.

Nagyböjt III. hete

		Jeles napok	Szentmise	Miseszándék	Egyéb programok
6	SZOMBAT		Előesti sztm: 18:00	+édesapa és a Murányi csal + tagjai	
7	VASÁRNAP	NAGYBÖJT 3. VASÁRNAPJA	10:30 18:00	+Wagner Károly és Tóth Sándor édesanya gyógyulásáért	Egyházközségi Szentségimádás: 16:30
8	HÉTFŐ		(8:00)	egy barátért hálából	
9	KEDD		(8:00)	+Franciska	Csendes Szentségimádás 18:30-19:30
10	SZERDA		(8:00)	három + Ildikó, a Szabó és Papp csal tagjai	
11	CSÜTÖRTÖK		—————		Egész napos Sztségimádás 8:00-19:30
12	PÉNTEK		(8:00)	+Tóth Lászlóné	
13	SZOMBAT		(8:00)	+Major József és fel. Erzsébet	
14	VASÁRNAP	NAGYBÖJT 4. VASÁRNAPJA	(11:00)	+Bertókni Gorác Mária és a Bertók csal élő és + tagjai; Fekete család tagjai	

– A plébánián működő ifjúsági hittancsoport tagjaival március közepétől megkezdjük a bérmlásra való közvetlen felkészülést. Várjuk azokat a fiatalokat is 14 éves kortól, akik eddig nem jártak ifi hittanra, de szeretnének bérmlalkozók lenni. Leendő bérmlalkozóink és szüleik számára lesz egy megbeszélés márc 7-én vas. este 7 ó-kor a szentmise után a templomban.

– Püspök atya rendelkezésének értelmében hétfőtől az Egyházmegye egész területén szünetelnek a nyilvános istentiszteletek és egyéb közösségi alkalmak. Egyetlen kivétel a temetés, amelyet egyszerű formában, röviden, maximum 50 fő részvételével lehet megtartani. Püspök atya ez időre a vasárnapi szentmisén való részvétel kötelezettsége alóli felmentést minden hívőnek megadta, továbbá buzdít mindenkit, hogy otthonról az interneten vagy a tömegtájékoztató eszközökön kapcsolódjanak be a szent cselekményekbe, és éljenek a lelkiáldozás lehetőségével. Templomunk, ami a meghirdetett vész helyzetben, mint a lelki feltöltődés és imádság helye különösen is fontos, a rácsig továbbra is nyitva tart reggeltől estig. Buzdítok mindenkit, hogy erre járva térjen be egy fohászra, ezzel is ápolva az oltáriszentségi Jézussal való kapcsolatot! Megmaradnak továbbá a keddi esti és csütörtöki egész napos szentségimádási alkalmak, ahol beosztva, óránként váltakozva, csak néhány fővel kellően biztonságos távolságot tudunk tartani egymástól. Az előre felvett miseszándékokkal kapcsolatban kérem, hogy amennyiben a család szeretné a szándékot későbbre áttenni, jelezze nekem. Amelyik szándékkal kapcsolatban nem kapok ilyen jelzést, arra az adott napon fogom a szentmiseáldozatot felajánlani, hisz én minden nap misézek a táblázatban zárójelben megadott időpontokban, így otthonról lélekben be lehet kapcsolódni.